

se guverne câte o și unul după altul. În anul din-tăiu ei se ocupară cu foarte mare diligență, scriseră zece table de legi, și le propuseră poporului spre votare în comițiile centuriate. Cele zece table se primiră, dară se observă ca lipsesc încă nise legi foarte necesare, și se determină ca se să allégă decemvirii încă pre ună annă, cari se completezie opera începută. Appiū Claudiū, unul dintre decemvirii anului trecut, se prefăcū că ellū n'ar voi ca se să mai fiă allēssū și pre allū doilé annū, și chiarū cu acēsta înșellă ore poporū, și se puse în capulū noului decemviratū. Decemvirii mai adausseră două table la cele zece, și le publicară suptū numele de *Douesprezece table de legi*. Inse purtarea lorū fu cu totul despotică în anulū acesta.

Intre acestea, Aequii și Volscii se scullară încon-tra Romanilorū, Decemvirii întrarmară poporulū, și împărțiră óstea în trei părți, una o ținū Appiū în cetate, spre a înfrinā pre locuitorī, alta o trāmise încon-tra Aequilorū, și a treia încon-tra Volscilorū. Romanii malcon-tenți cu purtarea decemvirilorū se lăssarā de i băturā inimicii. Siciū Dentatū, omū care servisse cu gloriā în mai multe bătălie în calitate de centurione și de tribunū militariū, accusā la Roma pre ducii armatei de ómenī fōrā de sciință militariā. Appiū i dede unū corpū de milițiā și lū trāmise ca se întărăscā armata, inse pre ascunsū scrisse la collegii sei ca se lū pērdā. Acestia lū însărcinarā se mērgā cu o centuriā la unū locū depărțatū și strimtoratū, unde Siciū perī de māinile sicari-lorū cari compunea centuria. După acēstā resbunare crudā Appiū depuse tótā rușinea. Apprius de amórea unei fețióre de 16 anni, a nume Virginia, fia centurionelui Virginiū care erā la óste, Appiū se înțelesse cu unū cliente allū seū, Claudiū, ca acesta se pretindā că Vir-ginia este o servā fugitā din casa sa, și arretāndu-se în-naintea tribunariului decemvirale, se o cērā inapoi. Ap-piū încungiuratū da o adunare numerosā ascultā în forū